

[K. B. Andersen.]

partis vegne tilsiige en åben og velvillig behandling af de grundsynspunkter med hensyn til værdien af at stimulere forældreinteressen, der er nedlagt i forslaget, og give tilsagn om et omhyggeligt arbejde i udvalget med det formål at undersøge, om lovforslaget i den foreliggende skikkelse vil kunne give denne stimulans sådanne former, at det kan blive til gavn for skolen og for forholdet ikke alene imellem skolerne og hjemmene, men også mellem skolerne og skolestyret.

Ellen Poulsen: Før jeg går over til de kommentarer, jeg har at gøre til det foreliggende lovforslag, vil jeg gerne takke det ærede medlem hr. K. B. Andersen for de bemærkninger, han fremsatte til den højtærede undervisningsminister. Jeg kan helt tilslutte mig det ærede medlems tanker om en bedre form for fremsættelse af et lovforslag af denne art.

I bemærkningerne til lovforslaget hedder det, at skoletilsynsloven af 1949 i det store og hele har virket tilfredsstillende, og at man ikke har fundet det nødvendigt at lade en kommission arbejde med de problemer, der ligger bag det fremsatte lovforslag. Det er vel også meningen ude omkring, og det er tilkendegivet, at man stort set har været tilfreds med denne lov. Når tilsynsloven nu skal føres à jour, skyldes det vedtagelsen af andre love; tilsynsloven må laves om, således at dens bestemmelser passer til andre love, som er vedtaget i den mellemliggende tid.

Videre er der i det foreliggende lovforslag nogle principielle ændringer, som må påkræve opmærksomhed. Det gælder reglerne om tilsynsmyndigheden, altså skolenævnene først og fremmest, og det gælder reglerne om amtsskolekonsulenterne og vel især konsulentordningen for særundervisningen. Det kan vel være rigtigt at slå fast, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer alle afgørende beslutninger vedrørende skolen, når de er af økonomisk og praktisk art. Sådant blev det fastsat i loven af 1949, og det må stadig stå ved magt. Hidtil har kommunalbestyrelsen også bestemt, hvordan tilsynet og styrelsen af kommunens skoler skulle være, nemlig om man ønskede

en skolekommission for hele kommunen eller en kommission i forbindelse med skolenævn for en eller flere af kommunens skoler. Allerede da loven var til debat i 1949, blev hele spørgsmålet om skolenævn drøftet meget indgående, og hvis man ser tilbage på referaterne, fremgår det, at den højtærede minister allerede dengang ønskede, at der skulle lovfæstes en bestemmelse om skolenævn ved alle skoler. Jeg er helt enig med den højtærede minister i, at det er af afgørende betydning for skolerne virke og hele det liv, der skal udfoldes i dem, at der skabes en nær kontakt og et tillidsforhold mellem skolen og hjemmene, og man har da også set de allerbedste resultater af et sådant samarbejde. Jeg kan vel også godt tilføje, at det i dag måske er så nødvendigt som aldrig før, at man får et sådant samarbejde. Når man tænker på den tid, vi lever i, hvor flere og flere opgaver og funktioner, der egentlig rettelig hører til i hjemmene, bliver lagt over på skolen, og hvor det desværre går sådan, at familielivet er langt mere splittet, end det var tidligere, må man erkende, at det ikke kan undgås, at det på mangfoldige områder er børnene, der lider under disse tilstande. Derfor må vi hilse ethvert initiativ til et samarbejde til gavn for børnene med stor tilfredshed.

Jeg nævnede netop, at man har set mange eksempler på et sådant frugtbart samarbejde. Vi kender det fra tidligere tid fra de sønderjyske skoler. Vi har haft det i vore friskoler, og nu har vi også i de senere år haft det på en ganske udmærket måde ved mange af vore kommuneskoler. Jeg tror imidlertid ikke på, at man som helhed kan skabe dette nære samarbejde mellem hjem og skole ved lov, og egentlig underer det mig, at den højtærede minister mener det. Vi så jo, at forældrerådene fra 1934 ikke blev nogen succes. Vi mener imidlertid inden for mit parti, at tanken om forældreråd er rigtig, når det viser sig, at interessen og ansvarsfølelsen hos forældrene og lærerne skaber et behov for et forældreråd ved den enkelte skole. I den nuværende ordning har man jo den bestemmelse, at 10 forældre ved en skole kan fremsætte ønske om et forældreråd — er der over 100 børn, skal det være 25 forældre — og den bestemmelse